

Ε'ρ. Τώρα καταλαμβάνω, ὅτι ἡ αἰτία δι' ἣν τὰ Σώματα φαίνονται λευκὰ εἶναι, ἔπειδὴ ἀντανακλώσιν ἀναμίγδην ὅλας τὰς ἀκτῖνας τῆ Φωτὸς ὡς προσπίπτουσιν ἐπ' αὐτά. (α)

Α'π. Ναὶ, ἔτις εἶναι· ἔχω ἓνα πολλὰ περιεργότερον πρᾶγμα νὰ σᾶς εἰπῶ εἰς τὸ κεφάλαιον

ζ'. Αἱ παχύτεραι πλάκες ἀντανακλώσιν τὰς ἐρυθρὰς ἀκτῖνας, καὶ αἱ λεπτότεραι τὰς ἰσοειδέεις.

η'. Ὅσον περισσότερον πυκνὸν εἶναι τὸ μέσον ὅπερ περιέχει τὰς πλάκας, ἢ ἀναπληροῖ τὴν πόρην τῶν Σωμάτων, τόσον περισσότερον τὰ Χρώματα εἶναι σκοτεινὰ, καὶ ὠχρὰ.

θ'. Ὅλα τὰ Σώματα ἔχουσιν ἐκεῖνο τὸ Χρῶμα ὅπερ συναίγεται ἀπὸ τὸ μίγμα τῶν ἀντανακλωμένων ἀκτῖνων· ὁποῖος θέλει νὰ εὕρῃ αὐτὰ διεξοδικώτερον, ἄς ἀναγνώσῃ τὴν ὀπτικήν τῆ Νεύτωνος βιβλ. 2. τὰ σοιχεῖα τῆ Γραβεζάνδης, τομ. 2. βιβλ. 3. κεφ. 22. 23. τὰς ἀρχὰς τῆς φυσικῆς ἰστορίας τῆ Woster, σελ. 23. -- 252, καὶ τὸ λεξικὸν τῆ Χαρῆς, εἰς τὴν λέξιν Χρῶμα, κτ.

(α) Ὁ Νεύτων ἔδειξεν αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα διὰ πολλῶν πειραμάτων (χωρὶς νὰ ἀριθμήσω τὰς ἀποδείξεις τε διὰ λόγον) ἐνώοντας κεχρωματισμένα Φῶτα, καὶ σκόνην ὁμοίως κεχρωματισμένην κατὰ τινὰ ἀναλογίαν· αὕτη ἢ σύνθεσις εὐρέθῃ μιᾶς λευκότητος τόσον εὐτελεῆς, ὅσον ἢμπορεῖ τινὰς νὰ εὕρῃ εἰς τὴν φύσιν· ὅρα τὴν ὀπτικήν τε βιβλ. α'. μέρος β'. πρότασις. ε'.